

Datum: 28.08.2026

Medij: N1

Emisija: Novi dan, N1

Autori: Redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o.; održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	28.08.2026 08:00:00	240:00
Prilog	28.08.2026 09:45:00	23:25

Naslov: Rebalans budžeta; Populistički pristup; Ekonomski rast Srbije

[Pogledaj video prilog](#)

19047

Rebalans budžeta; Populistički pristup; Ekonomski rast Srbije

Naša tema jutra: da li je rebalans budžeta populistički, šta nam govori o prvobitnim planovima, i kako se trošio novac u ovoj godini. Gosti Teme jutra su ekonomista i poslanik Stranke slobode i pravde Dušan Nikezić, i ekonomista i predsednik Saveta guvernera Narodne banke Srbije Ivan Nikolić.

Dobar vam dan, gospodo, i hvala što ste tu. Dobar dan, hvala na pozivu.

Dakle, u trenutnoj raspravi—čuli smo malopre od našeg reportera—ono što se tiče budžeta u Skupštini je raspravljeno, odnosno sa time je završeno. Šta zapravo sad vidimo u predlogu rebalansa? Vidimo nešto širi deficit, vidimo veća izdvajanja za korisnike budžeta, pre svega socijalu, ali vidimo i veća izdvajanja za investicije, štoće doprineti porastu domaće tražnje, odnosno podržati relativno visok rast u ovoj godini, što je cilj. Motiv za ovaj rebalans je svakako bila bolja naplata prihoda i bolje izvršenje budžeta. Kao što znate, u prvoj polovini godine—do juna, praktično do kraja juna—prihodi su realno uvećani za 8,6%.

Imali smo bolje od očekivanja ili bolje od plana i realizaciju inflacije, ne mnogo niža.

Deficit spoljnotrgovinski je bio niži, rast je bio viši, i to je stvorilo prostor za nešto viša, kažem vam, izdvajanja, odnosno veće rashode, zato što se čini da je rast, znamo svi, ograničen pre svega eksternom tražnjom i slabim ekonomskim stanjem u evrozoni, kao našim bitnim, ili najvažnijim, spoljnotrgovinskim partnerom. Ali imamo neka već hronična ograničenja i u našoj industriji, vezano za ovu energetiku i za neke druge segmente, tako da je svakako cilj da se ovaj višak koji je generisan i koji je stvoren upotrebi da se podrži ta tražnja koja bi trebala opet da doprinese ubrzanju, odnosno održavanju tog rasta koji bi, u ovoj godini, očekujemo, mogao da bude iznad 3%.

Dobro. Gospodine Nikeziću, šta vi vidite—ili ne vidite—u ovom predlogu?

Ovo je klasičan predizborni i, kako ste rekli, populistički budžet, imajući u vidu da se sva povećanja rashoda u budžetu odnose na pokušaj kupovine glasova i da su tempirana na period pre samih izbora, koji se očekuju da budu u oktobru ove godine. Ovo je predizborni budžet i u smislu da se njime omogućava da Vučić dobije još milijardu evra za predizbornu kampanju i pokušaj kupovine glasova. Govorite slikovito ili konkretno o nekom podatku koji se u budžetu vidi? Naravno, o podacima koji se direktno vide: od povećanja davanja za [puteve Srbije](#), znači više nego duplira se, nego se dupliraju davanja za [puteve Srbije](#), znači imamo dodatnih 200 miliona evra da bi Vučić mogao u posetama tokom kampanje da obećava asfaltiranje puteva.

Takođe, povećanja davanja—pomoć penzionerima, pomoć u socijalu, zatim takozvana pomoć punoletnim građanima—sve su to davanja koja se odnose na pokušaj kupovine glasova. Ono što je važno reći: ja se ne bih složio da mi imamo višak sredstava. Ne možemo imati višak kad imamo suficit.

Znači, mi imamo ogromnu rupu u budžetu, od preko 3 milijarde evra. To je drugi najveći deficit budžeta u istoriji, nakon 2020. godine i korone. I ceo taj deficit, istorijski deficit, ćemo finansirati iz novog zaduženja, a to zaduženje nam je već ogromno i došlo je do 42 milijarde evra. Ako imamo, kako ste rekli, bolju naplatu, da li to znači danešto nismo znali kada se planirala naplata, odnosno kad su planirani budžetski prihodi, da se nešto nije znalo, ako državu tako nešto može da iznenadi? I sa druge strane, ukoliko je situacija tako dobra—to je pitanje koje se sad postavlja na više strana, pa da ga, evo, i javno postavimo—da li su onda davanja od 50 evra, odnosno 6.000 po stanovniku, odnosno po pripadniku ove grupe koja je tu odabrana, zapravo simbolična? Dakle, šta za 6.000 dinara može da promeni?

Kada kažemo da je bilo bolje izvršenje budžeta, onda se to pre svega ogleda u deficitu.

Deficit u prvoj polovini godine je iznosio samo 1,1% bruto domaćeg proizvoda.

To je bio najbolji rezultat u tom trenutku u Evropi. Možete da pogledate na Eurostatu: Evropska unija u prvom tromesečju je imala deficit od 3,9%. Mnogo je zemalja sa deficitom većim od 5%. Tako da, vi kažete šta je bilo nepoznato u trenutku usvajanja prethodnog budžeta. Dve bitne stavke, da tako kažem, su izostale iz tog budžetskog plana za ovu godinu. To je dobit javnih preduzeća i institucija, koja je bila izvršna, i ne samo javnih preduzeća, već i celog nefinansijsko-poslovnog sektora i finansijskog.

A s druge strane, ono što je pokrenuto kao akcija, to je vezano za uzakonjenje one imovine nelegalne prethodnih godina ili decenija koja je ovde građena, gde je za svaki, praktično, upit, odnosno zahtev, trebalo uplatiti, čini mi se, 100 evra minimalno, pa nadalje. A taj zahtev je došao posle, hoćete da kažete, usvajanja budžeta, pa nije mogao da bude planiran? Kasnije, kasnije.

Tako da je samo po tom osnovu više od 60 milijardi, recimo, budžetirano. Ali da li su mogle da budu upotrebljene bolje, ukoliko—mi znamo da kod nas zapravo ne postoji, godinama unazad, dobar budžet u smislu nedostataka, u smislu deficita koje treba popuniti. Dakle, ako i imamo rastuće prihode, da su nam

Datum: 28.08.2026

Medij: N1

Emisija: Novi dan, N1

Autori: Redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o.; održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	28.08.2026 08:00:00	240:00
Prilog	28.08.2026 09:45:00	23:25

Naslov: Rebalans budžeta; Populistički pristup; Ekonomski rast Srbije

[Pogledaj video prilog](#)

rashodi možda veći, da li je onda to moglo bolje da se rasporedi?

Možemo uvek da pričamo da li je taj višak mogao da se iskoristi na neki drugi način.

Na nešto što je održivije? Na neke druge investicije, za nešto. Ali kada govorimo o— To nije višak u svakom slučaju. Znači, mi smo imali rupu u budžetu, deficit budžeta, do sad, a sad ćemo imati još veći deficit za 500 miliona. Da, mi smo imali, u odnosu na plan, bolje izvršenje. Nismo imali bolje izvršenje zato što imamo veći deficit u prvih 6 meseci nego što smo imali prošle godine. To što mi imamo praksu da sve rashode prebacimo na decembar, na kraj godine, i vi znate da svake godine mi imamo decembar sa deficitom od preko milijardu evra, najmanje.

Ove godine će biti još veći. To nije razlog da sada, rebalansom, dajemo milijardu evra više za predizbornu kampanju i pokušaj kupovine glasova. Za stvari koje neće trajno unaprediti socijalni položaj tih ljudi, ja ne sporim. Ja ne sporim da ljudi teško žive.

Nikad teže nisu živeli. Ovo im neće pomoći, a samo je pokušaj, jedan očajnički pokušaj kupovine glasova pred same izbore. Evo, samo—šta želite? Da li ljudi najteže žive u istoriji u Srbiji ili o čemu da govorim? Ili o tom deficitu koji je bio viši u odnosu na plan?

Znači, posmatramo prvo tromesečje ove godine, posmatramo prvu polovinu ove godine u odnosu na isti period prošle godine. Videćete da je deficit niži nego što je bio.

Videćete da je inflacija bila, zaključno sa prošlim mesecom, 1,9%, apsolutno najniža u Evropi, neuporedivo niža od plana. Ako posmatrate— Znači zašto je to? Imamo, prvo, nisku inflaciju samo zato što smo imali dramatičan pad cene voća i povrća. Kakve veze ima?

Prošle godine smo imali dramatičan rast, pa smo imali višu inflaciju. Zato što, ako pogledate podatke, imate dramatičan rast cene struje od 10%, cena goriva je otišla 20%. Kakve to veze ima?

Gleda se ukupna inflacija. Jeste, i nije bitno da li je cena računarske opreme pala za 4%.

Ljudi ne kupuju računare na dnevnoj osnovi. Ali plaćaju struju, plaćaju lekove, plaćaju gorivo, gorivo konstantno. I ti troškovi su dramatično porasli. A to kako ljudi žive—i to meru što su nam zaduženja građana u keš kreditima je poraslo za 21%, i sada prosečno domaćinstvo kupuje 440.000 dinara.

Ali šta je tu sad pitanje? Da probamo da budemo što je koncizniji moguće.

Šta je tu pitanje standarda? Sad, pomenuli ste dosta stavki koje se odnose na—je l' tako—standarde.

Šta je pitanje budžeta? Da li je budžet ovde, ukoliko nas čeka izborna jesen?

Da li u ovom budžetu stoji stavka za izbore? To je bio jedan od prvih komentara.

Šta to znači, stavka za izbore? Pa da li su predviđeni rebalansom budžeta vanredni izbori na jesen?

To stvarno ne znam. Možda Dušan zna. Nisu predviđeni, i mislim da iz formalnih razloga ne mogu da budu predviđeni dok se izbori ne raspišu. Znači— To znači onda šta?

Još jedan rebalans? Ne mora da znači rebalans. Može iz budžetske rezerve, u tehničkom smislu. Nisu to, imajući u vidu koliki je budžet, nisu to toliko značajna sredstva, ali u tehničkom smislu to može da se predvidi. Ali svakako vidimo da će biti rebalans upravo po ovim merama i po ovom povećanju planiranom rashoda koji će se dešavati sve direktno pred izbore.

Po tome vidimo da je ovo predizborni budžet i da je populistički budžet. Samo bih rekao nešto u vezi uopšte kupovne moći stanovništva ili realnog porasta standarda. On je dramatično porastao poslednjih godina. To je po svim indikatorima merljivo i proverljivo.

Kada posmatrate, recimo, pokrivenost te neke prosečne potrošačke korpe prosečnom zaradom, ona je najviša u istoriji. U istoriji, pazite, ne govorimo o prošloj deceniji kada je ona pokrivala samo 60% potrošačke korpe, nego ona sada pokriva iznad, znači punu potrošačku korpu i još 10% iznad. Do kraja godine će dostići 20%. To su čiji podaci?

To su podaci Republičkog zavoda za statistiku. To su podaci zvanični.

Nema drugih. Kada govorimo— Podaci su isto diskutabilni, ali— Ma mi možemo da sumnjamo u sve, ali drugo nemamo. Znači, u statistiku— Kada posmatramo tu minimalnu zaradu, nekada je minimalna zarada pokrivala isto samo 60% minimalne potrošačke korpe. Danas pokriva 110%.

Dakle, 10% iznad toga. Do kraja godine će pokrivati— Minimalna zarada?

Minimalna zarada, minimalnu potrošačku korpu. Nekada je pokrivala samo 60%.

Zanemarljivo. To je bilo žalosno, recimo, do sredine prošle decenije.

I to je bilo i dugo. Kako—izvinjavam se što vas tu prekidam, ali evo, potrošačka korpa je nešto što je svima dosta jasno. Naravno da će tu svako imati u svojoj kući jasnu računicu.

Ali na koji način upravo ove mere, dakle jednokratna pomoć, odnosno jednokratno opredeljenje sredstava za, i sami ste rekli, dakle, socijalnu kategoriju, menja— Za socijalnu kategoriju?

Datum: 28.08.2026

Medij: N1

Emisija: Novi dan, N1

Autori: Redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o; održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	28.08.2026 08:00:00	240:00
Prilog	28.08.2026 09:45:00	23:25

Naslov: Rebalans budžeta; Populistički pristup; Ekonomski rast Srbije

[Pogledaj video prilog](#)

Dakle, to dobijaju svi punoletni građani. Nije to samo, recimo, socijalna pomoć. Dobro, ali na koji način to dugoročno ili trajnije menja?

Sad samo da, evo— Izvolite. Na koji način to menja situaciju? Dugoročno ne.

Jednokratno—to je jednokratna mera. Zato i kažemo da neće imati punog efekta na pogoršanje makroekonomskog ambijenta. Jer kada biste vi, kao što je recimo za vreme dok je bio državni sekretar—moram to da—jer je to najbolji plastičan primer—kako, recimo, se naruši i potkopa stabilnost dugoročnom jednom merom? Kada podignete dugoročno penziju iz nerealnih izvora, onda imate potpunu destrukciju i makroekonomskog sistema i uopšte ekonomije. Ovo je jednokratna mera kojaće, naravno, u tom mesecu isplate povećati— Znači, sasvim sigurno nije investiciona.

To nema veze sa investicijama. Za investicije je odvojeno preko 700 milijardi.

Jasno mi je, ali hoću da kažem, ili čak u nekom simboličnom smislu, ulaganje u stabilniju budućnost.

Investicije—ovo što je Dušan rekao vezano za puteve ili za neke druge stvari—znači, to su investicioni rashodi. A ovo je nešto drugo. Dakle, ovo je mera koja treba da podrži tražnju, kojaće uvećati domaću potrošnju. Dobro, to vas pitam: u kom procentu—u kom procentu, ukoliko svako dobija po 50 evra? Kolikoće to na državnom nivou potrošnja porasti, da to državi znači, da bi poklonila svakom građaninu po 5-6.000 dinara?

Evo, vidite, sada je jedno ceo ovaj rebalans vredni otprilike 0,5% bruto domaćeg proizvoda.

Ne, nego je povećanje deficita 0,5% bruto domaćeg proizvoda. Ove mere koštaju više od 1% bruto domaćeg proizvoda. I kao što ste i rekli, neće imati bilo kakav dugoročan efekat, nego isključivo jednokratni predizborni efekat pokušaja kupovine glasova. I zato je u svakom smislu štetno što se to donosi, zato što se povećava deficit, zato štoćemo morati više da se zadužimo zbog toga.

A nisu te mere usmerene na socijalno ugrožene ljude na pravi način. Niste iskoristili socijalne karte pa da ih usmerite ka onima kojima zaista treba. Nego se gleda da to bude što šire, da što više ljudi to dobije, kako bi se povećao potencijalni efekat na predizborni rezultat.

Na sreću, građani su to davno prozreli i neće imati efekat. I ovoće definitivno biti poslednji rebalans budžeta koji ova vlast donosi. Upravo iz tog razloga.

Da li je bilo i da li bi bilo bolje—a o tome se govorilo prilikom nekih ranijih odluka o dodeli sredstava građanima, jednokratnim—da zapravo one budu, da te mere budu, upravo to, prilagođene potrebama?

Da oni koji nisu u potrebi ne budu obuhvaćeni ovakvim merama. Da li bi to— A tu dolazimo do dubljih problema koji su još uvek nerešivi ili teško rešivi ovde kod nas. Kao što i vi znate, puno je onih koji se evidentiraju da su socijalno ugroženi, a nisu. Oni bi dobili novac i ako, recimo, voze, ne znam, skupi automobil ili ne znam gde troše novac, a nisu uopšte evidentirani.

Ne bi skuplje uložiti u tu proveru ili dati svima novac? Ovo je—to je, prvo, jako složeno pitanje. Pitanje, dakle, sistemskog karaktera, za koje treba vreme da bi se rešilo.

Ovo je, dakle, stvoren nakon 6 meseci višak koji je potpuno jasno prepoznat.

Dakle, vrlo jednom efikasnom merom i instrumentom se redistribuirala dalje građanima i to je to.

Nema tu neke velike priče. Znači, ponovo: nije višak. Nismo mi ostvarili suficit u budžetu pa da imamo šta da delimo građanima. U odnosu na plan smo ostvarili bolji rezultat.

Pa znam, ali rupa—imamo istorijski drugu najveću rupu u budžetu. Šta znači istorijski najveća rupa?

To sam video pre neki dan, neki naslov i neki tekst, potpuno besmislen.

Šta znači to "istorijski najveća rupa"? To znači da nikad nismo imali veću rupu u budžetu. Kako merite tu rupu? U evrima.

Zašto u evrima? U dinarima. Otkad se to tako meri?

Otkad se to tako meri? A je li znate koliki je naš bruto domaći proizvod u tim evrima ili u dinarima? Uvećan za inflaciju. Ne, recite mi iznos taj.

Koliko je to? Desetina hiljada milijardi. Uvećan je za—realan je između 55 i 60 milijardi evra, a formalno je—sadću vam ja reći—55 milijardi evra. 11.950 milijardi dinara.

Dinara ili 95 koma nešto milijardi evra. Nikada u istoriji, nikada u istoriji veći. 11.195. Pa gde ima to da što veća inflacija znači veći BDP u evrima? Samo malo. Kada vi kažete "istorijski najveći u dinarima deficit", pa ta vrednost apsolutno ne znači ništa, jer se poredi sa ovom istorijski najvećom vrednošću bruto domaćeg proizvoda. Koji je uvećan za inflaciju. I koji je uvećan za inflaciju, nego i za inflaciju, kao i uvek i za realni rast bruto domaćeg proizvoda. Znači, podaci, statistike, više nisu uopšte uporedivi i nisu relevantni. Zato što— Je li ima neki drugi? Pa je li ima neki drugi poenta, Krsente? Ima zdrava logika. Jer ako vi kažete "što veća"—što je vaša logika—što veća inflacija, to veći BDP u evrima. Da li postoji—evo, malopre ste pomenuli statistiku. Znamo da je bilo različitih situacija kada se u komentaranju, u

Datum: 28.08.2026

Medij: N1

Emisija: Novi dan, N1

Autori: Redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o.; održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	28.08.2026 08:00:00	240:00
Prilog	28.08.2026 09:45:00	23:25

Naslov: Rebalans budžeta; Populistički pristup; Ekonomski rast Srbije

[Pogledaj video prilog](#)

statističkim podacima, govorilo o metodologiji. Postoji li jedna, kako bih rekao, nedvosmislena metodologija koju obojica možete da prihvatite, na osnovu kojihćemo— Naravno da postoji.

Ne nas dvojica da prihvatimo, to prihvata cela Evropa i ceo svet. Znači, naš bruto domaći proizvod, naša privredna aktivnost se meri onako kao što se meri u Bugarskoj, Rumuniji, Nemačkoj, Austriji, Americi, bilo gde. Nema tu neke "moj je utisak da to ne valja".

Znači, to je jednostavno tako, kao što se inflacija meri, tako kao što se meri u Evropskoj uniji.

A kako onda građanima da kažu, ukoliko u nekim razgovorima koje imamo, kažu ljudi da žive loše, neki kažu i da nikad gore nisu živeli? Uvekće neko da živi loše, njegov utisak da živi loše.

Kad anketirate ljude iz topa siromaštva, vidite samo— Ali ako nam kažu: "Jednog meseca odvajamo novac za hranu, a drugog za lekove, ali ne možemo da imamo i jedno i drugo svakog meseca." Kada anketirate ljude, to se vrši isto godišnje istraživanje, stopa siromaštva ili socijalne te isključenosti: 23% ovde kod nas kaže da živi ispod te neke granice za koju bi sebe okarakterisali kao siromašne.

Ali 21% u Evropskoj uniji kaže u proseku da živi isto tako siromašno. Uvekćete imati one koji žive loše i one koji žive dobro. Samo je pitanje koji je to udeo. Ono što je važno: razumeti ekonomiju ne znači samo posmatrati statističke podatke tipa BDP, nezaposlenost, inflacija.

Mnogo je važnije razumeti kako ljudi žive u toj ekonomiji. Znači, da li mogu da prežive od plate i penzije? Da li su troškovi osnovnih životnih namirnica porasli više nego što su porasli troškovi plate i penzije? Koliko su zaduženi u keš kreditima? Da li je gorivo najskuplje u regionu?

Na kraju krajeva, koliko ljudi svake godine ode iz te ekonomije? Nama svake godine najmanje 50.000 ljudi dobije prvo prebivalište u Evropskoj uniji. I to je najbolji indikator kako ljudi ovde danas žive i kako doživljavaju tu ekonomiju u kojoj živimo. I zato, to je još jedan razlog zašto sam uveren da ova vlast više neće raditi budžete i daćemo za samo par meseci biti u prilici da primenimo plan Stranke slobode i pravde Srbija protiv Vučića, koji ima detaljne mere kako da rastemo 6-7% godišnje, a ne kao što smo rasli u prethodnih 15 godina: 2,4% godišnje u proseku, što je među najlošijim rezultatima u jugoistočnoj Evropi. Znači, od nas su bolji i Albanija i Bosna i Hercegovina, i Crna Gora, i Hrvatska, i Slovenija, Mađarska, Rumunija. Znači, sve zemlje iz okruženja su više rasle. Mi sve dalje i dalje padamo, i dalje smo četvrte najsiromašnije.

Kad to pomenuo gospodin Nikizović, da tu možda i zaključimo: postoji li podatak o očekivanom rastu ove godine? Naravno da postoji. Kao što i ovo: ništa nije tačno što smo čuli. Šta nije tačno? Pa nije tačno da imamo najniži rast i da su sve zemlje u okruženju rasle. Prosek zadnjih 5 godina, gde da posmatrate zadnjih 5 ili 10, to uopšte— To uopšte— Ne možete posmatrati kvartal 1 ili 2. Pa gledajte— Šta uzmemo onaj period do 2014. u obračun, onda uđemo u tu statistiku.

Kada posmatramo, recimo, čak i ovu kriznu, jako tešku godinu, kažem vam, u drugom tromesečju—to je onaj poslednji podatak koji imamo—kod nas je rast međugodišnji, dakle taj kvartalni, 3,6%.

Samo dve zemlje u Evropskoj uniji su rasle brže. Da ne govorim o okruženju.

Dobro, onda koristite fleš procenu koja nije—koju Zavod za statistiku smatra da je nerealna.

I ne kažete da je prošle godine, kad smo imali 7%— Samo, je l' možemo, pošto pokušavamo da privedemo, imamo još stvari koje treba da— Šta je ekonomija? Jer ekonomija je dobra.

Znači, nemamo problem sa ekonomijom i dalje, uprkos svim ovim izazovima i pritiscima iz okruženja, pre svega.

Tako da možemo da pričamo o detaljima. Pokušao sam da dobijem brojku da bismo na kraju godine imali sa čime da poredimo, ali dobro. Do ovog trenutka 3,6, je l' ste tako rekli? Do ovog trenutka, prvo... prvi polugodište— Prvo polugodište je 3,2. Dobro. Ili 3,4, pardon, 3,4.

3,2 je bilo. Dobro. Prvo 3,6.

Drugo, dakle, očekujemo—Ministarstvo finansija očekuje 3,3, Narodna banka 3,2 ove godine.

A videćemo. Dakle, toće biti svakako— Dobro. Podatak za poređenje.

Hvala vam mnogo, gospodo, što ste izdvojili jutros vreme i evo, priredili nam jednu, rekao bih, korisnu raspravu ovde. Hvala vam.

